

Suli Diáklap

XVIII. évfolyam, (34.) 2. szám

Kis Ferenc Általános Iskola, Oromhegyes – Orom

2011. tavasz

**„Kelj bársonylábú,
halk lehelletű,
borús tavasz
a völgyön
és a hegyen”**

Kedves Újságolvasók!

Kezetekben tartjátok a Suli Diáklap e tanévi második számát, mely tartalmaz beszámolókat iskolánk elmúlt eseményeiről, s a megszokott rovatok is megtalálhatók benne: Ti rajzoltátok, Hahota, Törd a fejed, Kifestő.

Kezdetét vette a második félév, mely talán még nehezebb, mint az előző volt. Megszaporodtak a teendők, hiszen megkezdődtek és már javában tartanak az iskolai versenyek, melyeken helyt kell állni. Ugyanakkor nem szabad elhanyagolni a „rendes” iskolai feladatokat sem!

Akik sikeresen szerepeltek és továbbjutottak az iskolai szintű versenyekről a közösségi megmérettetésre, azoknak további sikereket kívánunk, a többieknek pedig helytállást és kitartást a mindennapokban, és mindenkinek derűt és jókedvet, hiszen végre itt a tavasz!

A Diáklap Szerkesztői

A sakk örömei

• A külai sakkversenyre három versenyző jutott tovább. Oromhegyesről jómagam, Tótfaluból barátom, Vajda Rolland és Oromról jó ismerősöm, Pletikoszity Árpád. November 13-án reggel fél nyolckor indultunk Pletikoszity Tibor tanár úrral Kúlára. Az összecsapások harminc percig tartottak. Minden figyelmünket a sakktáblára összpontosítottuk, hogy minél jobb eredménnyel térhessünk haza, és iskolánk és tanárunk is büszke lehessen ránk. Először láttam sakkórát, amit használhattam is.

Szabados Norbert, Oromhegyes, 8. osztály

• Körülbelül kétszáz fiú és negyven lány indult ezen a versenyen. Mindenki hét mérkőzést játszott, melyek harminc percesek voltak. Norbinak szép eredményt sikerült elérnie, két pontot szedett össze. Nekem hármat, míg Rollinak három és felet sikerült összevadásznia. Remélem, hogy az utánunk következő ifjú sakkosok is nagyon szép eredményt fognak elérni ezen a versenyen!

Pletikoszity Árpád, Orom, 8. osztály

• 2010. december 5-re meghívást kaptam a tóthfalusi parókiára, mert Lékó Péter nemzetközi sakknagymester látogatott el falunkba. Mivel különösen kedvelem a sakkot, örömmel mentem el, hogy szemtől szemben találkozhatnék egy ilyen nagyszerű emberrel. Elmesélte karrierje történetét, személyesen találkozhattunk örmény származású feleségével, aki szintén egy sakknagymester lánya. Ezután több mérkőzést játszott a jelenlevőkkel. Mondanom sem kell, mindenkit könnyedén legyőzött, de a vele vívott mérkőzés mégis egyedülálló élmény maradt számomra. Elvittem a sakktáblámat, amit aláírásával dedikált. Azóta is, mikor ezen játszom a húgommal, szívesen idézem fel a nagymesterrel töltött percekét.

Vajda Rolland, Tóthfalu, 8. osztály

A civakodó bocskok

Párbeszédek a sajtot osztó róka c. meséhez

- Ezt a sajtot én találtam!
- De én láttam meg előbb!
- Attól még én vettem fel!
- Pedig nekem kell!
- Mondom, ez az én sajtom!

(Dobó Csaba 3. oszt.)

- Én láttam meg először! – kiáltott fel Bing
- Nem jól tudod, mert én láttam meg először! – mondta Bing.
- Hogyha nem adod ide, megmondalak anyunak!

(Bata Szófia 3. osztály)

- Brumi engedd el! A sajt az enyém! – kiabálta Vackor.
- Miért pont a tiéd Vackor? – kérdezte Brumi.
- Miért veszekedtek ezen a sajton? – szólt közbe Osztó Róka.
- Mert Vackor magának akarja a sajtot! – mondta dühösen Brumi.
- Felezzétek el és ne veszekedjete! – mondta a róka.

(Bajusz Réka 3. osztály)

- Brumi, add ide, hisz én találtam! – kiabálta Dörmi.
- De én később jöttem, illene megosztanod velem – mondta Brumi kissé mérgesen.
- Háát, sajnálom, de most lemaradtál! – felelte Dörmi elégedetten.

Nagy Nikolett, 4. osztály, Órom

Sebők József, 2. osztály, Órom

- De hisz testvérek vagyunk, illik megosztani, amit találunk! – próbálta Brumi meggyőzni testvérjét.
 - Majd akkor kapsz belőle, ha adsz nekem érte valamit cserébe.
 - Ha-ha-ha! Akkor is az enyém lesz!
 - Soha nem kapod meg, csak a testemen át!
- (Pekla Klaudia 3. osztály)*
- Add vissza!
 - Nem adom!
 - Bocsi! Kérlek, add ide a sajtot!
 - Nem kapod meg, és nagyon buta vagy, ha azt hiszed, hogy csak úgy odaadom!
 - Ha nem adod vissza, akkor megyek és szólok anyának!
 - Nem hiszem, és rettentően utállak, mert ilyen undok vagy!
 - Szaladok haza és megmondalak. Anyaaaaa!
- (Radulov Krisztina 3. osztály)*

- Add ide a sajtot – mondta az egyik.
- Nem adom, mert én találtam – felelte a másik.
- Ugyan ti min veszekedtek? – szólt közbe a róka.
- Nem adja ide a sajtom – mondta az első bocsk.
- Figyeljete! Talán tudok segíteni – mondta a róka.
- Valóban? – kédezték a mackók.
- Igen, segíték nektek szétfelezni, így mindketten jól jártok – válaszolt a róka.

(András Krisztina 3. osztály)

Szent Szávára emlékeztünk

Szerbia-szerte január 27-én ünnepelték Szent Száva (Rastko Nemanjić), az iskolák és az oktatásügy védőszentjének napját, aki a középkori szerb államalakulatokat egyesítő Stefan Nemanja nagyszupán harmadik, legkisebb fia volt.

1175-ben született, a keresztségben a Rastko nevet kapta és apjától megkapta Hum földjének (a mai Hercegovina jelentős részének) irányítását. Azonban őt nem érdekelte a cím, a rang, és 1192-ben orosz szerzetesekkel a görögországi Athosz szent hegyére menekült, ahol belépett a szerzetesek közé, és felvette a Száva nevet. Kedvenc olvasmányait az ószláv, cirill betűs könyvek képezték, így ismerte meg a szentéletű Száva életrajzát is. Nevéhez köthető az első eredeti szerb nyelven írott könyv, apja, Nemanja életrajza. Összeállította a Hilandari és Studenica Tipikont (kolostori szabályzatot), vezető szerepet vállalt a szerbiai egyház életében. 1219-ben a szerb ortodox egyház megkapta önállóságát a pátriárkától, és Szent Száva lett az egyház első érseke. Nyolc püspökséget alapított, rendezte a kolostorok működését, iskolákat és kórházakat hozott létre. Ezért már 1823 óta az oktatás védőszentjeként tartják számon.

Rá emlékezve kerül sor minden év január 27-én egy alkalmi műsorra az iskolákban is.

Iskolánk zenedései

Vidám tánc Szent Száva napján

- Az oromi iskolaépületben megemlékeztünk január 27-én Szent Száva napjáról, az iskolák védőszentjéről. Aznap nem volt tanítás, csak ünnepi műsor.

A program két részből állt: fél 8-tól kétnyelvű kultúrműsorról kezdődött a nap, melynek során a felsős tanulók tolmácsolásában hallhattunk részleteket Szent Száva életéből és cselekedeteiből, ezt zeneszámok és harmonikabetétek pezsdítették.

A műsor második részében Ki mit tud vetélkedőn vehettek részt a diákok, négy kategóriában mérhették össze ügyességüket és tehetségüket: ének, hangszer, szövegmondás és tánc kategóriában. Minden kategóriában három tagú bírálóbizottság ítélte meg a kategória legjobbait, akik oklevélben részesültek.

Sok jó produkcióban gyönyörködhetett a kíváncsi közönség, és lelkes tapsal jutalmazta a fellépőket.

Kvízjáték Oromhegyesen

Szent Szávára emlékeztünk

• Tóthfaluban január 27-én tartottuk meg a Szent Száva napi megemlékezést, melyen tagozatunk tanulói szerepeltek. A kis műsor után activity-t szerveztek tanárok, melyet a tanulók nagyon élveztek.

• 2011. január 27-én emlékeztünk meg Szent Száváról, a szerbiai iskolák védőszentjéről. Aznap, legnagyobb örömünkre, nem kellett iskolatáskát hoznunk, mert nem volt tanítás. Az alkalmi műsoron, melyet az intézmény színháztermében tartottunk, felléptek alsós és felsős tanulóink. A délelőtt a műsor után játékkal folytatódott. Az alsósok birtokukba vették a tornater-

Activity-ztünk is!

Ügyességi játék Oromhegyesen

met, sportjátékokban mérték össze az erejüket. A felső tagozatos diákok maradtak a színházteremben, és számukra kvíz-játék vette kezdetét. Érdekesen telt el a délelőtt, jól éreztük magunkat.

*Bajusz Csaba, 6. osztály,
Oromhegyes*

Ünnepi műsor Tóthfaluban

Farsangi mulatság

A falubeliek egykor egész évben várták, hogy beöltözzék, vagyis valódi énjüket takarva mókázhassanak. Különösen a fiatalok örültek régen a farsangi mulatságnak, annak idején fogatos szánkókkal járták a falut, ugyanis ezen a napon nagyobb volt a szabadság, és a lányok anyukái sem voltak annyira szigorúak. De ha akarták volna, akkor sem tudták volna nyomon követni csemetéjüket a sok maszk között. A maszkajárásnak ezért ma sem az a célja, hogy szimbolikusan elzavarják a telet, hanem hogy egy kicsit mulatozzanak, vigadjanak. Erre pedig napjainkban nagyobb szükség van, mint bármikor.

- Február 18-án, pénteken 11 óra 45 perctől farsangi felvonulást szervezett Völenter T. Anasztázia tanárnő, ahol a jelmezes farsangolók síppal, dobbal és énekkel búcsúztatják a telet, majd elégetik a zimankót jelképező szalmabábot. A terv szerint a helybéli általános iskolásokból álló maskarás násznap a vidám menyasszonnyal és vőlegény-

nyel az élen 11 óra 45 perctől vonult volna az iskolából a település központjába, ahol csatlakoztak volna hozzájuk a jelmezbe öltözött óvodások is. Az időjárás azonban közbeszólt, így az iskola udvarára korlátozódott a felvonulás. A farsangolók az iskolaudvaron búcsúztatták a hideget és sötétséget, majd elégették a telet jelképező szalmabábot. Ezt követően pedig az iskola előcsarnokában kezdetét vette a zajos mulatozás és a tánc! A vidám táncosok csak néhány percre pihentek meg, amíg elfogyasztották a finom baracklekváros farsangi fánkot, majd folytatódott a víg kavalkád.

- Tóthfaluban március 4-én tartottuk meg a farsangi mulatságot, melyen iskolánk tanulói közül sokan részt vettek. Ötletesebbnél ötletesebb jelmezeket mutattak be a tanulók egy „divatbemutató” keretein belül. Ezt a falusi felvonulás követte. A nap egyik fénypontja a fánkevés volt.

- Az idén is megszervezték iskolánkban a maszkabálat. Ez a szokás azért jó, hogy elűzzük a telet. Kicsöngettek az utolsó óráról. Kezdetét vette a nagy móka. Sok érdekes jelmezt láttam, én muskétásnak öltöztem be. A készülődés után felmentünk a színpadra táncolni, a közönség nagyon megtapsolt bennünket. Később végigjártuk az utcát nagy zajjal és kiabálással. Hamarosan visszatértünk az iskolába, és lementünk az ebédlőbe fánkot csemegézni. Remélem jövőre is ilyen élményben lesz részem!

Fehér Kitti, 4. osztály, Oromhegyes

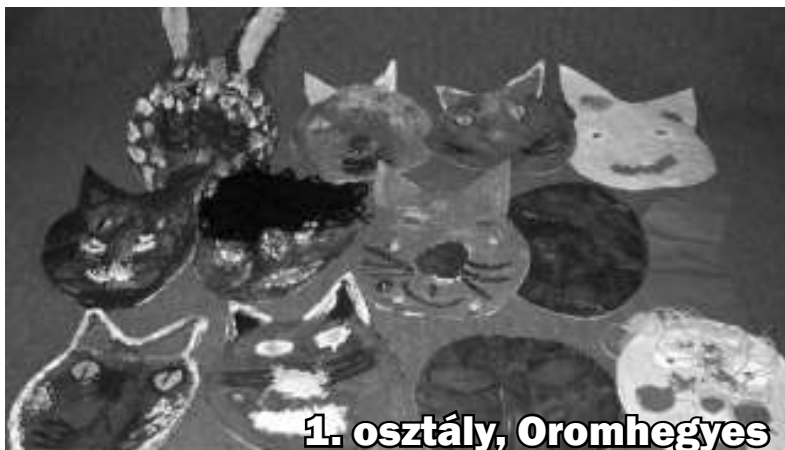
Elűztük a telet

Farsang Oromon

Álarcok Tóthfaluban

1. osztály, Oromhegyes

Óvodások jelmezben

Körtánc

Farsang Oromhegyesen

Oromi boszik

Édesanyám

*Édesanyám, nekem te vagy a legfontosabb a világon.
Mikor mosolyogsz, boldog vagyok, mint méh a virágon.
Ránézel szomorú arcomra, és az nevetni kezd,
mert a te mosolyodnál nincs a Földön szebb.*

*Tudom és érzem, hogy vigyázod minden léptem,
közeledben olyan, mint tavasszal a virágzó réten.
Gondom elhagyom, mikor velem vagy, de ha mégis maradna,
csak egy szót kell mondanom: ANYA.*

*Amikor átölelsz, karjaid mint a meleg takaró,
megvédenek, ha fúj a szél, vagy hull a hó.
Mennyire szeretlek, leírni nem lehet e pár szóban,
én ezzel a kis verssel köszöntelek NŐNAP alkalmával.*

Berec Klaudia 5. osztály Orom

• Az én anyukám neve Judit. 39 éves, középmagas. Szeret csinosan öltözködni. Az iskolában tanít. Hobbija az éneklés. Szeretünk együtt táncolni és énekelni. Azért szeretem, mert jó hozzám.

Kádár Kata 2. osztály Orom

• Az én anyukámat Purger Tímeának hívják. 31 éves, alacsony termetű. Sportosan öltözködik, sötétvörös haja van. Halvány kék színű a szeme. Az én anyukám ruhakészítő. Hobbija a kertészkedés. Együtt szoktunk tanulni. Azért szeretem, mert okos.

Purger Doroti 2. osztály Orom

• Az én anyukámat Zsuzsannának hívják. 35 éves és középmagas. Alkalomhoz illően öltözködik. Sötét rövid hajú és barna szemű. Könyvelőként dolgozik. Együtt vásárolunk, főzünk, és ha ráér, játszunk is. Nagyon szeretem, mert mindent megtesz érttem.

Tratnyik Rafaella 2. osztály Orom

• Az én édesanyám a világ legjobb, legügyesebb és legszebb anyukája! Barna a szeme, a haja fekete. Középmagas, kicsit duci. Nagyon szereti a lányait, még ha rosszak vagy csintalanok is. Ha nem értek valamit a házában, mindig segít megcsinálni. Szeretek vele vásárolni. Néha megver, de tudom, hogy ok nélkül soha nem tenné. Finom főztje elvarázsol, és hétvégeken szeretek vele sütkérezni. Ha valamit elrontok, új esélyt ad, hogy jóvátegyem. Nagyon örülök, hogy az ő lánya lehetek.

Kovács Fanni 4. osztály Orom

• E szó hallatán nagyon sok minden juthat eszünkbe. Nekem biztonság, szeretetet, törődést, támogatást jelent. Sajnos Földünkön nagyon sok olyan gyerek van, aki anya nélkül nő föl, és sohasem tudja meg, mi is az igazi anyai szeretet. A sajátomat becézgetni is szoktam anyucikának, anyukának. Nagyon sokat dolgozik és fáradozik, hogy meglegyen mindenünk. Mindig mindenben számíthatok rá. Együtt könnyen megoldunk minden problémát. Nagyon szeretem anyukámat és remélem, hogy még felnőttként is élvezhetem majd féltő szeretetét, gondoskodását!

Borsos Kitti 4. osztály Orom

• Az anyukámat Szögi Rövid Máriának hívják és 38 éves. Szeme színe barna, és a haja is barna színű. Rövid hullámos haja van. Középmagas termetű és átlagos testalkatú. Szereti a csinos és kényelmes ruhákat és a nem túl magas sarkú cipőket. Reggelente mindig korán kel, mert utazik Magyarországra. Mikor hazaér, megkérdezi, mi volt a suliban. Átnézi a leckémet, és ha kell, segít a tanulásban. Mindig dorgál, hogy szebben írjak, és miért csacsifülesek a füzeim. Szokott rám kiabálni néha, ha rossz vagyok, de később mindig kibékülünk. Megbánja, hogy kiabált rám, és én is megígérem, hogy jó leszek. Hétvégeken általában süt nekünk kalácsot. Az én anyukám nagyon jószívű, segítőkész és kedves. Nagyon szeretem az anyukámat, és tudom, hogy ő is nagyon szeret engem.

Szögi Roland 4. osztály Orom

• Az én anyukámat Dukai Szilviának hívják. Haja barna, szeme zöld. Szereti a szép és kényelmes ruhákat. Kedvenc színe a barna, zöld, halványkék és a narancssárga. Legkedvesebb virága a rózsa és a liliom. Ha nem értek valamit, elmagyarázza. Mindig vidám. Szereti, ha rend van a házban, és minden a helyén található. Kikapcsolódásként tévét néz, vagy kalácsot készít. Legfinomabb süteménye a 'bagolyszem'. Számomra az a szó, hogy édesanya, védelmet és biztonságot jelent. Nagyon szeretem az anyukámat, mert megbízhatok benne, és szeretet ad.

Dukai Dorina 5. osztály Orom

• Az anyukámat Pósa Szilviának hívják. Vörös hajú, barna szemű. Nagyon kedves, jószívű, szorgalmas, kitartó. Szeretem, ha velem van, és ha játszik velem. Sok barátja, illetve barátnője van. Nagyon szeret olvasni, kártyázni. Amikor anyukám szomorú, megvigasztalom, kedveseket mondok neki, addig, míg nem látom újra gyönyörű mosolyát. Mindig segítek a mosogatásban, portörlesztben, főzésben, ágyazásban. Nagyon szeret minket. Nagyon szeretlek anyu! Nem is kaphattam volna jobb anyukát tőled!

Pósa Bettina, 4. osztály, Tóthfalu

• A nők napja minden anya legfontosabb, legszebb napja. Ezen a napon érzik azt, hogy mennyire szeretik őket féltve őrzött gyermekeik. Egy nap, mikor elmentem Völgyesre anyuhoz, sokat beszélgettünk, nevettünk. Beszélgettünk a múltból, rólam, a testvéremről. Éreztem, mennyire eltávolodtam tőle. A falon lógott egy ajándék, amit negyedikes koromban adtam neki nőnapra. Egy gyönyörű vers volt a papíron, a háláról szólt, még jobban éreztem azt, hogy mennyire eltávolodtam tőle, és azt is éreztem, mennyire szeret. De a legjobb mégis az volt, hogy éreztem, mennyire szeretem őt. Én is csupán egy szeretetre vágyó kamaszlány vagyok, akinek szüksége van az édesanya szeretetére. Azon a hétvégén jöttem rá, hogy milyen fontos nekem édesanyám, és arra is, hogy az anya és lánya közötti kapcsolatot senki és semmi nem változtathatja meg.

Püspök Ágnes, 8. osztály, Tóthfalu

Anya csak egy van

Dallal ünnepeltünk Tóthfaluban

Színpadon a Varázscsepp

Suli

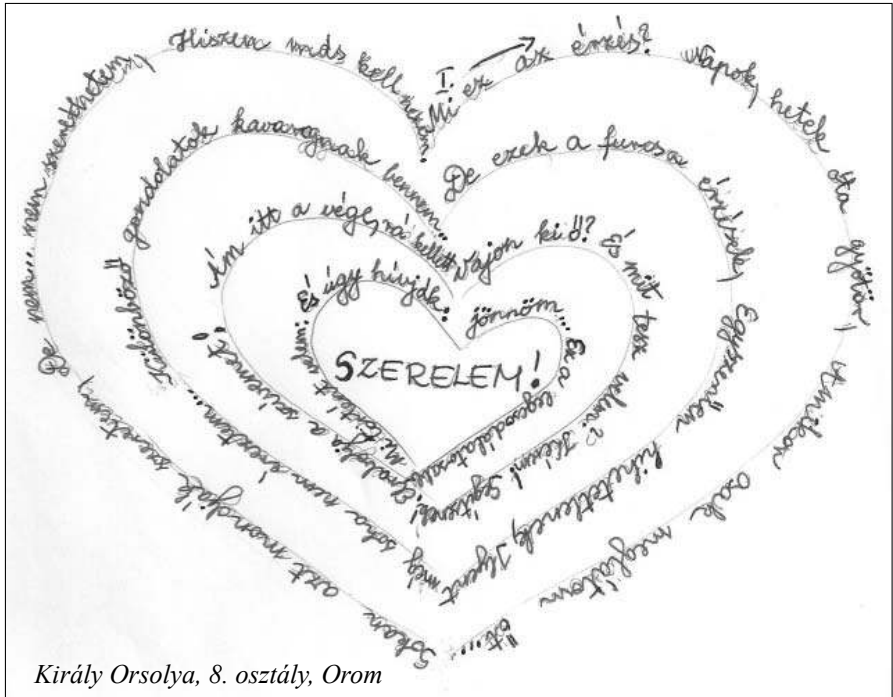
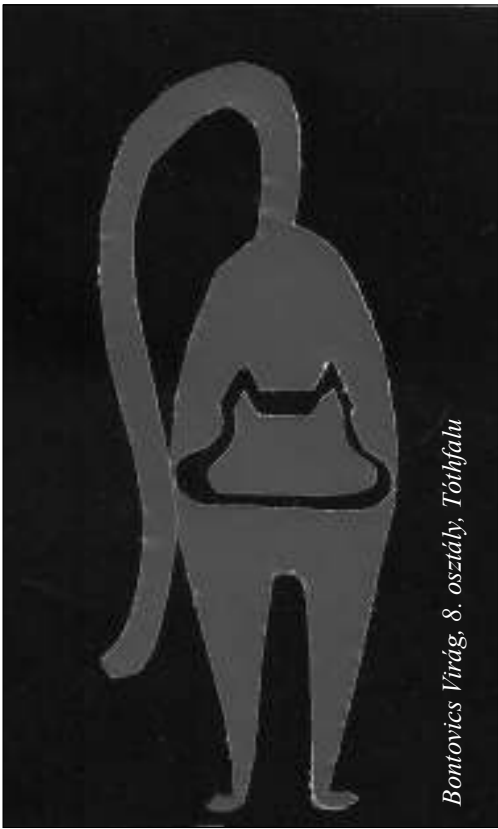
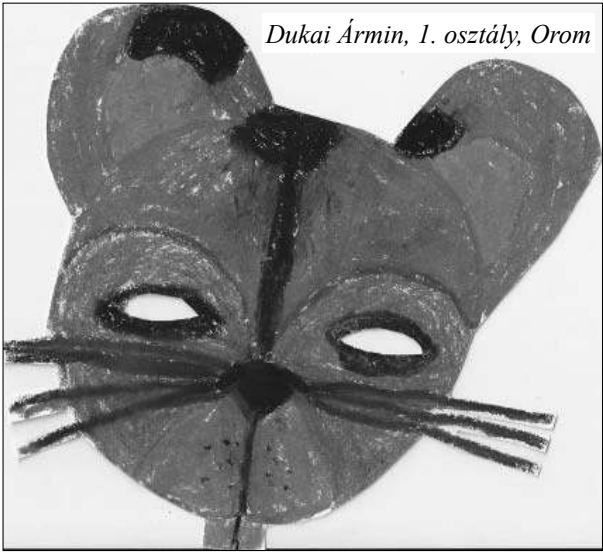

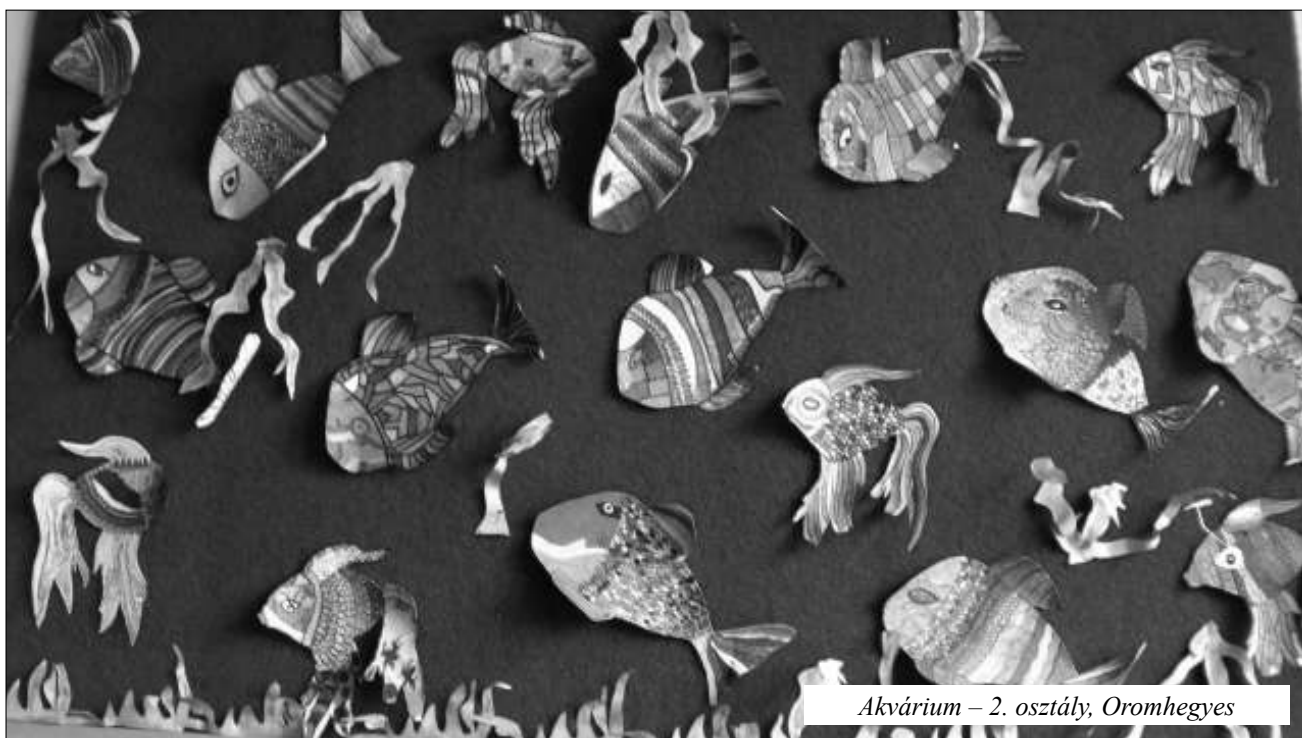
Néptáncsal köszöntöttük az anyukákat Oromon

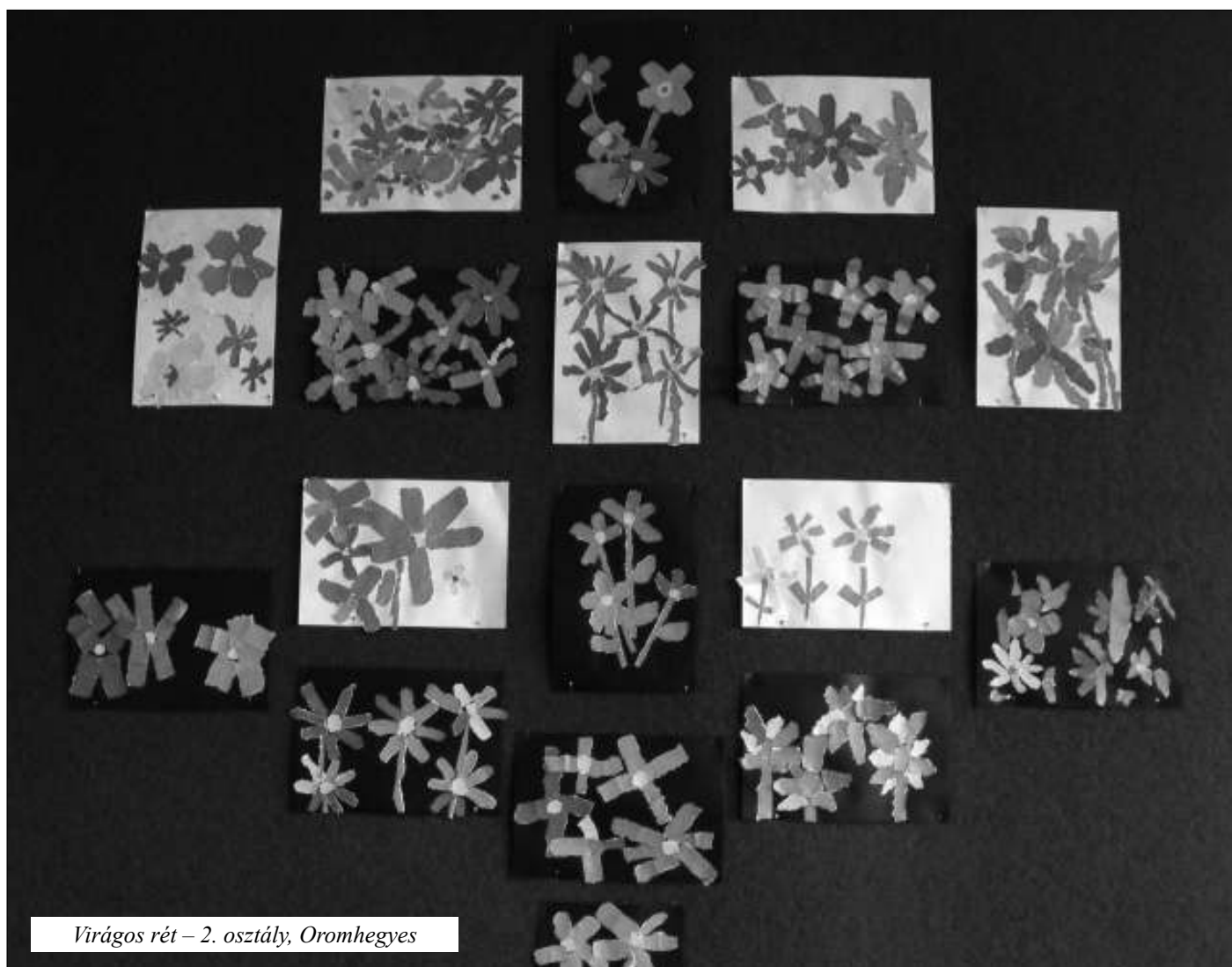
Nőnap Oromhegyesen

Ti rajzoltátok

Akvárium – 2. osztály, Oromhegyes

Virágos rét – 2. osztály, Oromhegyes

Iskolánk tanulói részt vettek az Újságírók Magyarországi Egyesülete által meghirdetett *Aranytollas* elnevezésű vers- és fogalmazásíró pályázaton. Az egyesület által díjazott alkotásokból olvashattok most és következő számunkban is:

Káposzta Kyra oromi hatodikos I. díjat nyert versével, melynek címe:

Tanáraim

*Tanáraim mind-mind kedvesek,
a naplóba sem kerülnek egyesek.
A matekóra mindig remek,
ha a szorzótáblát ismered.*

*A magyart, fizikát mindig tudni kell, de van úgy,
hogy a tanárra nem mindenki figyel.
Tornaórán bukfencezünk,
vagy csapatban versenyezzünk.*

*Osztályfőnökünk kedves, de szigorú,
ha rosszalkodunk, mindig szomorú.
Néha kiabál, de nem mérges,
de ahogy viselkedünk, az rémes!*

*Bemutattam hát, akit csak tudtam,
a versben egyik sort sem untam.
Látszik, mindent még nem tudok,
ezért a tanáraimtól még tanulok.*

Káposzta Kyra, 6. osztály, Orom

Ugyancsak I. díjban és könyvjutalomban részesült Szögi Evelin, aki a toleranciáról írt fogalmazást. Ebből következik egy kis részlet:

Toleráns vagyok

A tolerancia számomra annyit jelent, hogy igyekszem másokat olyannak elfogadni, amilyenek. Feleslegesen senkit sem csúfolok ki azért, hogy milyen a testalkata, vagy hogy milyen ruhában van felöltözve. Hiszen mindnyájan különbözőek vagyunk, máshogyan nézünk ki, másmilyen a szemünk, a hajunk és sokszor a bőrünk színe is, de mindegyikünknek egyenlő jogaink vannak, hiszen egyenlők vagyunk. Jó lenne, ha ezt mindenki így gondolná, és nem lenne annyi háború és gyűlölködés a Földön. A családban is nagyon fontos a tolerancia, ami egyaránt kell, hogy vonatkozzon a gyerekekre és a szülőkre is. Több türelemmel és megbeszéléssel nagyon sok problémát meg lehetne oldani.

Sajnos egy olyan világban élünk, ahol az emberek egyre kevésbé toleránsak egymáshoz. Jó lenne, ha ez ellen sürgősen tennénk valamit, és így mindenki nyugodtabb és boldogabb világban élhetne!

Szögi Evelin, 6. osztály, Orom

Nagy Kitty, 4. osztály, Tóthfalu

Sőreg Dorottya, 1. osztály, Oromhegyes

Az én íróasztalom

- Én Dominika íróasztala vagyok. Elmesélem, hogyan kerültem hozzá. Először csak egy nagyobb fadarab voltam, és a fatelepen álltam hosszú ideig. Egy napon egy kislány és apukája hazavitte, hogy egy szép íróasztalt készítsenek belőlem. Akkor még nagyon örültem, hogy íróasztal lehetek, de mára már nagyon megbántam. A szemetet, az almacsumát rajtam hagyja. A füzetait és a könyveit napok óta nem pakolja el. Rágógumit ragaszt az alig kilátszódnak barna asztallapomra, és idétlen matricákat nyomkod a fiókjaimra. A karcolásokról pedig ne is beszéljek!

Hegedűs Dominika, 5. osztály, Oromhegyes

- Kitti íróasztala vagyok, idén töltöm a huszonnegyedik évemet. Az előző tulajdonos Kitti anyukája volt. Ahogy nőtt és nőtt a gazdám egyre több mindent csináltunk együtt. Első osztályosként még sokat törődött velem, rendben tartott, nem voltam tele mindenféle kacatokkal.

Túri Kitti, 5. osztály, Oromhegyes

- Nem egyedül érkeztem az Elek családba, hanem Számítógép kisasszonnyal. Az eredeti színem világosbarna, de rózsaszín és piros foltokban tündöklök a körömlakkok miatt. Nemrég Fanni szobáját átrendezték, sajnos távolra kerültem Számítógép kisasszonytól, és egy kis citromfa lett az igaz barátom. Ő fent, a kis polcomon ül. Az alsó rekeszeim tele vannak tanszerekkel, ezért néha úgy érzem, szétesek.

Elek Fanni, 5. osztály, Oromhegyes

Az én iskolatáskám

- Sándor Médi iskolatáskája vagyok. A boltban, ahol kiszemelt, nagyon magányos voltam. Ő segített ezen, megvett, ezzel gyökeresen megváltozott a helyzetem. Kezdetben nagyon jól bánt velem. Óvatosan pakolt számos rekeszembe. Oldalzsebeimet féltett tárgyaival rakta tele. Figurákat akasztott rám, hogy sokan észrevegyenek.

Sándor Médi, 5. osztály, Oromhegyes

- Kanizsán jártunk, amikor véletlenül megpillantottam a kirakatban. Szívem hevesen dobogott, az eszem pedig azt mondta, hogy nekem ez a táska kell. A színe rózsaszín, és Micimackó szégyenlős pofija mosolyog rám. Gyöngyökkel díszített, igazi lányos táska.

Szivák Olga, 5. osztály, Oromhegyes

- Engem az oromhegyesi CBA üzletben vásároltak az év elején. Ivett sokáig nézegetett, mire kiválasztott. Színem fekete és rózsaszín. A méretem közepes, téglalap az alakom. Eleinte nagyon megbecsült voltam, de ma már gazdám az uzsonna maradékát is bennem hagyja.

Váradi Ivett, 5. osztály, Oromhegyes

- Szerintem, lehetne jobb sorsom is, mert a suliból hazaérve mindig ledob a földre, és majd csak estefelé vesz megint a kezébe. A cipzárom is elszakadt, mert mindig több könyvet hord a szükségesnél. Nekem mégis jobb sorsom van, mint az elődömnek, aki hónapokig ott volt, ahol a negyedik osztály utolsó napján dobta le.

Bálint Lujza, 5. osztály, Oromhegyes

„Írjátok meg nekem, hogy visszajött!”

- Egy nyári napon kint játszottam az udvaron, amikor megjelent a semmiből egy szőke hajú kisfiú. Piros-kék ruhát viselt. Fölismertem, ő a kis herceg. Azt mondta, azért jött vissza, hogy megnézzé, megváltoztak-e a dolgok a Földön.

Bús Réka, 5. osztály, Oromhegyes

- Éppen Afrikában jártam, este a csillagok alatt ültem. A hátam mögött egy fénycsóva csapott fel. Megfordultam. Ott ült mögöttem a kis herceg. Sírt. Megkérdeztem tőle, miért zokog. Ő azt felelte, mert nagyon szomorú.

Törteli Edvárd, 5. osztály, Oromhegyes

• Az iskolából mentem haza, amikor megláttam egy kisfiút a padon sírdogálni. Megkérdeztem tőle, hogy segíthetek-e. Elmesélte, hogy a barátját keresi. A sivatagban találkozott vele évekkkel ezelőtt. Mondtam neki, jöjjön velem haza, és megkeressük a barátját a világhálón.

Rákos Máté, 5. osztály, Oromhegyes

• Én a kis herceg vagyok, a B-612-es bolygóról jöttem. Ő pedig a rózsám, azért jött velem, hogy lássa milyen gyönyörű a Föld.

Ezután megkértek, hogy mutassak meg nekik mindent. Elindultunk. Bejártuk az egész falut. A rózsá nagyon boldog volt, mosolygott, és egyre csak köszönte, hogy láthatta a települést.

Törtelyi Nikolett, 5. osztály, Oromhegyes

Tükörbe néztem

• A bajszom is kezd nőni, és apukám azzal viccelődik, hogy mossam már le a piszkot az orrom alól. A hajam színe szőke. Sokat sötétedett kiskorom óta, mivel akkor még hófehér volt. Reggelente szanaszét áll, ezért szeretem rövidre vágatni. Csak a siskám idegesít, mert akármit csinálok vele, mindig égnek áll.

Magyar Lóránd, 7.a osztály, Oromhegyes

• Mostanság lustább is vagyok. A szobámat ritkán takarítom, sokszor úgy tűnik, mintha bombát robbantottak volna benne. Be kell azt is vallani, hogy másokhoz durva is lettem. Sokat kiabálok és duzzogok. Duzzogok, mert iskolába kell járni, mert tanulni kell, és el kell végezni a feladatokat. Pedig nekem csak pihenésre és almodozásra lenne szükségem. Megállapíthatom, ez a kamaszkor. Jó volna tudni, hogy meddig tart, és még mennyi ideig néz rám ez a furcsa szerzet a tükörből.

Bús Réka, 7.a osztály, Oromhegyes

• Az arcom csupa pattanás. Rosszul érzem magam. Ha valaki rám néz, az az érzésem, mintha azt nézné, azt a fránya pattanást. A szemem se főnyeremény. Nem a színével, nem az alakjával van bajom, hanem azzal, ahogyan nézek velük. A tanárnő szemtől szembe magyaráz, rám néz, és megkérdezi:

– Érted?

– Igen.

– Pedig nem úgy néztél – jegyzi meg.

Nagy Némedi Csilla, 7.a osztály, Oromhegyes

• Kiskoromban nem érdekelt annyira, de most már foglalkoznom kell az arcommal, azért hogy valahogy kinézzek. Először is, amivel nem vagyok elégedett, az a hajam. Ha hosszabb, belelóg a fülembe, és ez zavar engem. Reggelente olyan a hajam, mint egy fa lombos koronája.

Zsoldos Szabaszián, 7.a osztály, Oromhegyes

• Régen mindig sokat beszéltem, emiatt az idősebbek nagyon szerettek az utcában. A barátokkal, barátnőikkel mindig nyitott voltam, és mára megváltozott.

László Georgina, 7.a osztály, Oromhegyes

• Sajnos a tükör a belső tulajdonságokat nem mutatja meg, így ezt a dolgot magamban kell eldöntennem. Szerintem kedves, jószívű és segítőkész vagyok. Barátaim is vannak. Ennek nagyon örülök. Néha mégis úgy érzem, rajtam csak a csoda segíthet, egy nagy-nagy csoda.

Erdélyi Klaudia, 7.a osztály, Oromhegyes

Zsoldos Nikolett, 7. osztály, Tóthfalu

A magyar kultúra napja

Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én fejezte be Himnusz című költeményét, melyet 1844-ben Erkel Ferenc zeneszerző és karmester zenésített meg. E vers születésének napján ünneplik szerte a nagyvilágban, ahol csak élnek magyarok, a magyar kultúra napját. Nyolc évtizeddel később, 1903-ban lett hivatalosan is a magyar nép nemzeti himnuszává. Nekünk ez a himnuszunk, ez a magyar imádságunk, tanuljátok meg legalább a költemény első 8 sorát.

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük abból az alkalomból, hogy 1829-ben először jelent meg nyomtatásban Kölcsey Ferenc *Hymnus* című verse, melyet 1823. január 22-én Szatmárcsékén fejezett be.

Március 15.

Megemlékeztünk az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharcról is. A történészek szerint a szabadságharc leverése ellenére is - az egyik legdicsőségesebb fejezete Magyarország történelmének, mert megvetette a polgári fejlődés alapjait, és ezért a haladás és a függetlenség jelképévé vált.

Március 15-e alkalmából az első tanítási órában ünnepséget tartottunk iskolánkban. Ekkor emlékeztünk meg a magyar forradalom kitöréséről.

Az ünnepi műsor az emeleten, a színpadon zajlott. A felkészítő tanárok felsorakoztatták a felsős diákokat, akik nem szerepeltek, azok nézték a műsort. Elsőként a himnusz hangzott fel, ezt követően Petőfi egyik versét mondták el a 7.-es fiúk. Két dalt is hallottunk az énekkarunk előadásában. A műsoron verseket mondtak az 5.-es, 6.-os és 8.-os tanulók. Az előadás után folytatódott a tanítás.

*Zsoldos Krisztián és Konc Ádám,
5. osztály, Oromhegyesen*

Oromi műsor

Oromhegyesi műsor

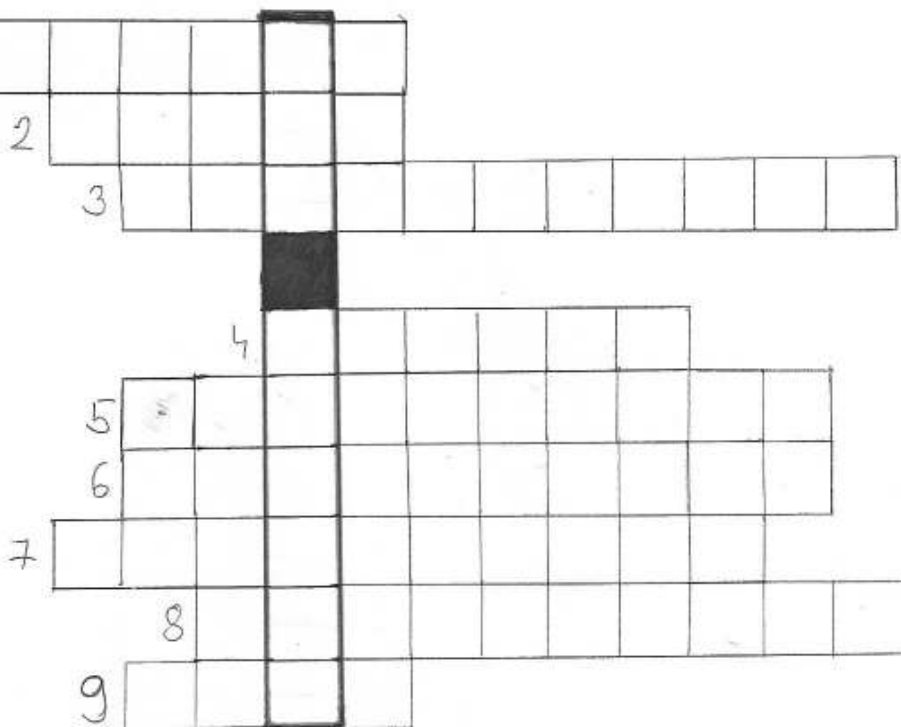

Oromhegyesen

Meghatározások:

1. Ezen az órán tanulunk meg számolni, összeadni és kivonni.
2. Az órán előkerülnek a laboratóriumi eszközök. Melyik ez az óra?
3. Ez az óra az, ahol focizunk, kosárlabdázunk vagy röplabdázunk.
4. Ez az a 45 perc, ahol megismerkedünk nagy tudósok neveivel, mint például Newton, Einstein.
5. Itt megtanulhatjuk azt a nyelvet, amely az országunk nyelve.
6. Ezen az órán a régmúlttal ismerkedünk meg.
7. Ezt az órát Bálint Ágotta tanárnő tartja.
8. Ezen az órán tanuljuk annak az országnak a nyelvét, amelynek fővárosa London.
9. Ezt a tantárgyat 5. osztályban kezdjük tanulni. A tantárgy témakörei: országok, domborzat, térkép és még sok érdekesség.

Készítette: Erdélyi Csongor,
8. osztály, Oromhegyes

V i c c e k

Metálfény

Bemegy az újjgazdag a csillogó autószalonba, kiválasztja a legszebb kocsit, és megkérdi:

- Mondja, aztán elég gyors ez a járgány?
- Meghiszem azt, uram! Ez, kérem kétszáz kilométert tesz meg óránként!
- Na ne szédítsen! – ingatja a fejét a vásárló. – Egy órában nincs is kétszáz kilométer.

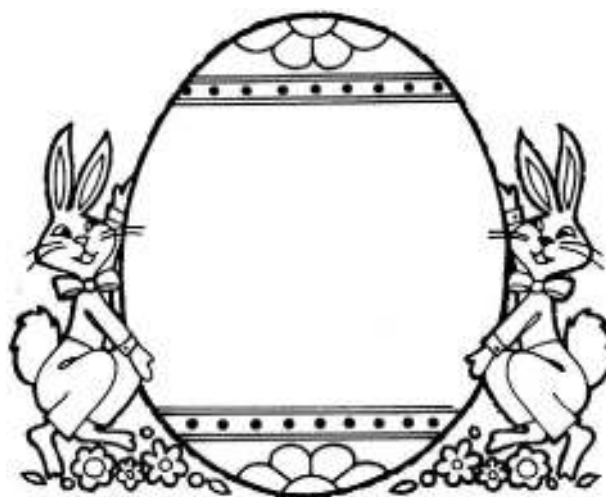
Suli

Szerkesztők:

Bata Ildikó
Csikós Anita
Kádár Judit
Majlát Hermina
Mándity Tímea
Rice Ágota

Adatbevitel:

Szkitsák Szilárd
Műszaki szerkesztés:
Bata Attila

Teljes a létszám

A vadászok a hajnali hajtás után visszatérnek a vadászlakba. Egyikük izgatottan néz körül:

- Senki sem hiányzik?
- Senki – hangzik a megnyugtató válasz.

A vadász felsóhajt:

- Akkor jó. Úgy látszik, valóban szarvast lőttem.